

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ
ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟ

Ίδρυτής και Διευθυντής: Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
Έκδότης και Διαχειριστής: ΧΡ. ΓΑΝΙΑΡΗΣ & ΣΙΑ

Ταχυδρομικοί συντάκτες: ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ, ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΡΟΡΙΤΗΣ, Γ. ΦΤΕΡΗΣ, ΚΙΜΩΝ Ι. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΑΝΟΣ Δ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Όσα γράμματα ενδιαφέρουν τη Διαχείριση πρέπει να διευθύνονται:

Χ. ΓΑΝΙΑΡΗΝ & Σίαν Σοφοκλέους 3, ΑΘΗΝΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ: Γιά την Ελλάδα	δρ. 25	τό χρόνο.
	» 13	το εξάμηνο.
	» 7	τό τρίμηνο.
Γιά την Αγγλία και Αίγυπτο	£ 1	τό χρόνο
	£ 0,10	τό εξάμηνο
Γιά την Αμερική	\$ 5	τό χρόνο
	\$ 3	τό εξάμηνο

Και γιά τα άλλα μέρη ανάλογα

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΠΡΕΠΙ να χωριστεί η έκδοση της «Κομμουνιστικής Επιθεώρησης» σε μια καλή αρχή για τη σοσιαλιστική μόρφωση όλων εκείνων που σπουάζουν ή έχουνε σφεερο από την επικράτηση της σοσιαλιστικής ιδέας. Το πρώτο τεύχος που έχουμε μπροστά μας δείχνει μια επιμελημένη και φιλόκαλη προσπάθεια για να παρουσιαστεί η εργασία αυτή ειλικρινά, όπως ταιριάζει σ' ένα κόμμα που θέλει να έχει το περιοδικό αυτό για επίσημο όργανό του. Έχουμε όμως να παρατηρήσουμε δυο πράγματα. Βρίσκουμε δηλαδή και στην καινούργια αυτή προσπάθεια το ίδιο ελάττωμα που παρουσιάζει κάθε ανάλογη Ρωμαιοκρατική εργασία. Τα όργανα δηλαδή αυτής της προσπάθειας αποβλέπουν πιο πολύ στον έαυτό τους, στην ίδρυση της επιστημονικής τους φήμης, παρά στο σκοπό που ζητάνε να πραγματοποιήσουν. Πιοώς είναι ο σκοπός της «Κομμουνιστικής Επιθεώρησης»; Να μορφώσει θεωρητικά το κοινό της, να το διδάξει τί θα πει επιστημονικός σοσιαλισμός. "Αν ή Κ. Ε. νομίζει πως απευθύνεται σ' επιστημονικό κοινό, τότε ή έκλογή της ύλης είναι απόλυτα δικαιολογημένη. Μά έμεις νομίζουμε πως στα χάλια που βρίσκεται σήμερα ο τόπος μας, από σοσιαλιστική άποψη, κείνο που μάς διάζει είναι ή γνώση και ή διάδοση των πιο άπλων, των πιο στοιχειώδινων αρχών του σοσιαλισμού. Γι αυτό, δίχως να παραβλέπουμε την αξία των άρθρων αυτών, θα είχαμε να συστήσουμε πως σκοπιμότερο θα είτανε αν ή Κ. Ε. αποφάσιζε να κατεβεί στο επίπεδο των μεγάλων λαϊκών μαζών και σ' αυτές, με τρόπο απλό κ' εύκολονόητο, να προσπαθήσει να τους ξηγήσει τί πρώτα είναι αυτός ο σοσιαλισμός που ό καθένας τον φαντάζεται ανάλογα με τη δημιουργική δύναμη της φαντασίας του.

ΤΟ δεύτερο που έχουμε να παρατηρήσουμε, είναι ή γλώσσα αυτού του περιοδικού. Μεγαλύτερη αποκαρδίωση δεν μπορούσε να δοκιμάσει κανείς. Ψυχρολουσία αποσοδότηση. Αυτό δεν είναι πια καθα-

ρεύουσα. Αυτό είναι σωστός Μιστριωτισμός, αυτό είναι ή γλώσσα του κ. Γούναρη, όχι γλώσσα ενός σοσιαλιστικού περιοδικού. Σε ποια εποχή ζουν οι συντάκτες αυτού του περιοδικού; Που τη θύσανε τη γλώσσα αυτή; απο ποιο μυστω τηνε ξεδάψανε; Σοσιαλιστές είναι αυτοί οι άνθρωποι ή τσιράκια του μιστριώτη; Έτσι, με τέτοια όργανα, θα προκόψει ή σοσιαλιστική ιδέα; Προπαγάντα κάνουνε οι κούροι αυτοί, ή έξετασες δίνουνε για την έδρα της Πολιτικής Οικονομίας στο Πανεπιστήμιο; Αυτό είναι πια κάτι έξωφρενικό, αυτό είναι κάτι απέλπιστικό, που δείχνει πως κριμά ιδέα δεν μπορεί να θεμελιωθεί βουδαι στην Ελλάδα. Όλα ψεύτικα, όλα ριχτά, όλα αριθιμισια. Το Κομμουνιστικό κόμμα αναγράφει στο πρόγραμμά του τη Δημοτική και εκδίδει το επίσημο περιοδικό του στην πιο σιχαμένη καθαρεύουσα. Μά τότε, τί έμπιστοσύνη να έχουμε σ' αυτό το κόμμα, στην ειλικρίνειά του; Ποιόν μπορεί να προπαγαντίσει με τη γλώσσα αυτή; Και τί αγώνας μπορεί να γίνει έτσι; Οι καθαρευουσιάνοι και οι μυχτοί, όταν έμεις υποστηρίζουμε πως δημοτικισμός και σοσιαλισμός θα βαδίσουνε κοινή γραμμή, μάς άπαντούνε πως αυτό είναι αδύνατο, και γι απόδειξη μάς ριχνουνε στα μούτρα μας τη γλώσσα του «Ριζοσπάστη», του «Εργ. Αγώνας». Τώρα τους δώσατε κι άλλο ένα άκώμα άλλο. Το επίσημο όργανό σας, λοιπόν και μες σας λέμε πως δεν είσατε σεις που θα διεξαγάγετε το σοσιαλιστικό αγώνα στον τόπο μας, κι όφείλατε να παραχωρήσετε τη θέση σας σε άλλους. "Αν δεν ξαίρετε τη Δημοτική, αν ή ιδιοσυγκρασία σας δεν την άνέχεται, να τραβήχτε στη γωνιά. Δεν είναι δικαιο, δεν είναι λογικό, ένας δόξακρος αγώνας, όπως είναι ο αγώνας του Δημοτικισμού, να δυσφημιέται για χιτήρι λίγων ανθρώπων που ή δέ θέλουνε ή δέν, απορούνε να ιδούνε το φώς. Εύτυχώς υπάρχουνε άλλες σοσιαλιστικές ομάδες, που θα μπορούσαμε να συνεννοηθούμε. Υπάρχει εδώ ένα αξιόλογο περιοδικό, ο «Κομμουνισμός» που σ'ς ξεπαρνάει και σ'ς αφήνει αιώνας πίσω. Τα ίδια τα άρθρα σας τα βρίσκουμε στον «Κομμουνισμό» ανθρωπινότερα μεταφρασμένα. Λοιπόν, αφού έσείς δεν μπορείτε ναλλάξετε, κάνετε τέλο στους νέους, στους ζωντανούς.

ΔΥΟ λόγ' ακόμα και τελειώνουμε μ' αυτή την ύπόθεση σήμερα. Ίσως τώρα, οι περισσότεροι ρήτορες στις διάφορες σοσιαλιστικές συγγέντρωσες, μεταχειρίζοντουσαν την ίδια πάνω κάτω γλώσσα που μεταχειρίζεται και ή «Κομμουνιστική Επιθεώρηση» στα άρθρα και στις μελέτες της. Την περασμένη όμως Κυριακή, στη σάλα του Σπλέντιτ, όπου γινότανε το πολιτικό μνημόσυνο του Αημπανχετ και της Ρόζας Λούξεμπουργ, ο ρήτορας μίλησε σε ζωντανή δημοτική γλώσσα, κι όλη ή σάλα, που είτανε γεμάτη εργάτες και σοσιαλιστές, πήγε να πέσει από τα χιτώ και τα χειροκροτήματα. Το παράδειγμα του κ. Εύαγγέλου Παπαναστασίου ως το άκολουθήσουν και οι άλλοι και το αποτέλεσμα θάν το δούνε αυτοστιγμής. Κ' έπειτα, τό κάτω κάτω, μά και ή καθαρεύουσα είναι όργανο της άστικής τάξης, γιατί οι σοσιαλιστές δεν τη στέλουνε μά για πάντα στον άγύριστο και δεν άκαλιάζουν τη Δημοτική, να την ανακηρύξουν επίσημο όργανό τους;